

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/3377.**

Benyújtás dátuma: **2023-03-28 10:12**

Parlex azonosító: **12S29VC50001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Tóth Bertalan (MSZP)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Matolcsy György, a Magyar Nemzeti Bank elnöke**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Mit kíván tenni annak érdekében, hogy a jegybank és a kormány közötti véleménykülönbségnek a magyar gazdaság és társadalom ne lássa kárát?"**

Tisztelt Elnök Úr!

2023. március 8-án a Magyar Országgyűlésen elhangzott beszéde nyomán írásbeli kérdéssel fordultam Magyarország Kormányának több tagjához is, melyben az Elnök úr által is felvetett problémákra hívtam fel a figyelmet.

Az említett felszólalásában úgy fogalmazott, hogy *„több hibát elkövettünk, ami utolért minket. A kormány hibás gazdaságpolitikai fordulatot hajtott végre”*. A nagy műhibák közül például a költségvetés elengedését is megemlítette.

A Nagy Márton megbízásából a K/3189. számú kérdésre válaszoló államtitkár ezt másképp látja. Dr. Fónagy János szerint a költségvetés nem lett elengedve. *„A GDP 4,6 százalékkal növekedett. Minden eddiginél több volt a munkahely, minden korábbit meghaladta az exportteljesítmény, és 20 éve tavaly volt a legmagasabb a tőkebehozatal Magyarországra. Mindemellett a költségvetési hiányt és az államadósságot is csökkentettük.”*

Hasonló álláspontot fogalmazott meg Tállai András államtitkár a K/3187. számú kérdésre válaszolva: *„a kormányzati intézkedéseknek és a 2019 előtti gazdaságpolitikai ciklusnak köszönhetően a magyar gazdaság jól teljesített, a válságban és az azt követő kilábalási periódus alatt is Magyarország GDP növekedése meghaladta az EU átlagát.”*

Említett felszólalásában Elnök úr úgy fogalmazott, hogy „jó a fejlett technológia behozatala, jó ha új modern technológiát hoz be, na de ha ezt nem teszi és alacsony a hozzáadott értéke, például 18% az akkumulátor ágazatban akkor ez csapdaként működik.”

A Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úrhoz címzett K/3188 számú kérdésben azt vettem fel, hogy a külföldi akkumulátorgyárak Magyarországra telepítésével el lehet-e érni a fejlett gazdasággal rendelkező országok szintjét. Megkérdeztem továbbá azt is, hogy valóban csupán 18%-os lesz a hozzáadott-érték ezekben az üzemekben, és ha nem, akkor mennyi.

A feltett kérdésekre Menczer Tamás államtitkár úr úgy válaszolt, hogy „az akkumulátorgyárak alapvető feltételei a jövőbeli gazdasági sikernek.”

Idézett beszédében Elnök úr úgy fogalmazott, hogy „világos cél kell. Magyarországnak volt a 2010-es években 1 millió új munkahellyel világos célja, most nincs”.

A Nagy Márton gazdaságfejlesztési miniszter úrnak küldött K/3189 számú indítványomban ezért azt kértem számon, hogy miért nincsen a magyar Kormánynak gazdaságpolitikai stratégiája az elkövetkező 10 évre.

Dr. Fónagy János válasza szerint „a kormány gazdaságpolitikai stratégiája a munkahelyek, a családok, a nyugdíjasok és a kis- és középvállalkozások védelmét biztosítja.” (...) „folytatja beruházásösztönzést és a munkahelyteremtést középpontba helyező ipar- és gazdaságpolitikát. Iparpolitikánk befektetésekre, beruházásokra helyezi a hangsúlyt. Több energiára lesz szükség, ezért a kormány meghozta a zöldenergia fejlesztéséhez szükséges döntéseket, gyorsítjuk Paks II-t, és döntöttünk arról is, hogy gázerőműveket fogunk építeni azért, hogy kiszolgáljuk a nagy ipari központokat.”... „A gazdaságpolitikai stratégiánk eredményeként az év végére egyszámjegyre csökkentjük az inflációt.”

Államtitkár úr sorait azzal zárta, hogy „A fentiekből reményeim szerint Képviselő Úr számára is nyilvánvaló, hogy a magyar kormánynek határozott és egyértelmű gazdaságpolitikája van.”

Az eddigiek alapján levonhatjuk azt a következtetést, hogy a jegybank és a kormányzati gazdaságpolitika nem egy malomban őröl, az álláspontok egy jottányit sem kerültek közelebb egymáshoz. Joggal merül fel tehát a veszélye annak, hogy a hazai pénzügyi rendszer és a gazdaság két fontos alakítójának véleménykülönbsége semmi jóra nem vezet.

A fentiekre tekintettel kérdzem tisztelt Elnök Urat:

1. Mit gondol a magyar kormány képviselőinek fenti válaszaikról?
2. Milyen fórumokon jelezte a magyar gazdaságpolitika irányával kapcsolatos kritikai észrevételeit?
3. Mit kíván tenni annak érdekében, hogy a jegybank és a kormány közötti véleménykülönbségnek

a magyar gazdaság és társadalom ne lássa kárát?

Várom válaszát, tisztelettel

dr. Tóth Bertalan